

BALERIIN EVE MUTSO: oli õige aeg Šotimaalt tagasi Eestisse elama tulla

Robin Roots (Õhtuleht), Veljo Poom

KATRIN HELEND-AAVIKU
Õhtuleht

„Tütre algkooli lõpp ja uue kooli valik ning mulle tehtud huvitav tööpakkumine Eestist langesid mõnusalt kokku,“ põhjendab 17 aastat Šotimaal elanud ja töötanud baleriin Eve Mutso-Oja, miks ta otsustas Eestisse tagasi kolida ning oma teadmisi, kogemusi ja annet ka siin jagada.

„Meie tütar Hele-Riin lõpetas Šotimaal algkooli ja oli variant jätkata seal keskastme või panna ta Eestis kooli,“ räägib Eve. „Kui ta läinuks sügisel uuesti Šotimaal kooli, jäänuks me veel kuueks aastaks kindlasti sinna.“

12-aastane Hele-Riin on sündinud ja elanud Šotimaal, aga kõik suved koos ema ja isaga Eestis veetnud, mistõttu ei ole siia elama ja kooli tulek tema jaoks võõras. „Kõik teavad, et Eesti koolid on palju nõudlikumad kui mujal, aga ta oli nõus endale rohkem vastutust võtma. Minu meelest on see tore, et laps saab eri maade koolisüsteemi näha,“ ütleb Eve.

Samal ajal oli Evele tehtud Eestist väga huvitav tööpakkumine. „Mind paluti lavakunstikooli liikumisõpetajaks. Annan esimesele kursusele klassikalist ja kaasaegset tantsu. Klassikaline ballett võib tunduda neile, kes seda pole õppinud, kuiv ja hirmutav, aga püüan seda neile sõndavaks teha,“ lisab ta. Eve märgib, et tööpakkumine tundus talle põnev väljakutse, millele oli raske ära öelda. „Olen küll õpetanud tantsu ja liikumist iluuisutajatele ja Šoti noortekondide iluvõimlejatele, kuid draamanäitlejaks õppivate tudengitega teen tööd esimest korda,“ sõnab ta.

Sisseelamine

Esialgu plaanis Eve koos perega kolida Eestisse juulikuus, aga kuna kõik Šotimaal kevadel toimuma pidanud projektid lükkusid pandeemia tõttu edasi, otsustasid nad kolimise ette võtta juba mai lõpus. „Maailm oli ju päris kinni, aga Eesti transpordifirma Estolink tuli meie asjadele järele ja tõi need viie-kuue päevaga Eestisse. Meie tühjak jäänud Šoti-

23-aastasena Šoti Balletti

Varem Estonia teatris baleriinina töötanud Eve Mutso-Oja sattus Šotimaale oma eestlasest abikaasa tõttu, kes õppis tookord Inglismaal ülikoolis. Pärast paariaastast kaugsuhet otsustas Eve seal tööd otsida, et mehele lähemal olla. Tal oli kindel soov Londonisse minna, aga samal ajal oli ka Šoti rahvusballetis konkurss ja 2003. aastal pakuti talle seal tööd.

„Kui abikaasa ülikooli lõpetas, tuli ta mulle sinna järele. Nii et mina tuln Suurbritanniasse tema pärast ja tema tuli Šotimaale minu pärast,“ on Eve Õhtulehele rääkinud.

Rahvusballetis tantsis Eve 13 aastat, viimased neli aastat on ta tegutsenud vabakutselisena, luues ja tantsides enda loomingut. Ta on teinud koostööd Eesti rahvusballeti, Šoti konservatooriumi, Edinburghi tantsuakadeemia, Šoti rahvusooperi, Aerial Edge'i tsirkusekooli ning kultuuri- ja kunstikeskuste ja festivalidega Suurbritannias. Etendustes on ta osalenud ka Soomes ja USA-s San Franciscos.

Eve Mutso-Oja *Blanche*'i rollis Estonia teatri balletis „Tramm nimega Iha“.

„Ma ei ole harjunud paigal seisma, mul peab olema kogu aeg käsil mõni uus idee või projekt. Mulle see väga sobib, ma olen igiliikur või dünamo,“ ütleb Eve Mutso-Oja, kes koos perega taas kodumaale kolis.

ma kodu tundus siis juba nii võõras, et tundsin – oligi juba aeg minna,“ ütleb ta.

Evel on vaid kahju, et koroonapiirangute tõttu ei olnud võimalik kohalikele sõpradele korralikult head aega öelda. „Aga mul on alati võimalus sinna tagasi minna ja projekte edasi teha. Võimalik, et ma ei saagi ainult ühes kohas elada ning pean mõlemas riigis edasi tegutsema, looma ja õpetama,“ räägib Eve muheledes.

Eestis ei pidanud Eve pere hakkama uut elukohta otsima, neid ootas siin ees väike maja Tallinnas, kus nad varem Eesti

suvesid nautimas käisid. „Nüüd kohendasime seda, tegime remonti ja saime tulla siia elama. See oli mõnus pidepunkt Eestisse tagasitulemisel – me juba teadsime, kuhu tuleme, oma pesa oli olemas,“ lisab ta.

Tõine üleminek ja sisseelamine on samuti sujuv olnud. Siiani on jõus tema varem sõlmitud külalisleping Estonia teatriga, kus ta käis tantsimas balletis „Tramm nimega Iha“ *Blanche*'i rolli. Märkimist väärib, et see osatäitmine kergitas ta Šoti rahvusballetis seitse aastat tagasi briti tantsuauhinna nominentide hulka. „Kodu ja leping Estonia teatriga olid

midagi kindlat, kuhu oli Eestis hea juured taas maasse ajada,“ rõõmustab Eve.

Ka tütar Hele-Riin on kiiresti kohanenud. „Talle väga meeldib Eesti koolis. Kuna Šotimaa koolid pandi kinni juba märtsis, ei ole ta pool aastat koolis kohal käinud. Ta nii ootas, et saada tagasi kontaktõppesse, on väga rahul ja naudib seda,“ lisab Eve. Ema jälgedes käiv tütar tegeles juba Šotimaal tantsimisega ja jätkab seda ka siin Eesti Tantsuagentuuris.

Kogu aeg liikumises

Eve soovib nüüd uurida, kus ja kuidas saaks siin tantsu valdas abi ja tuge pakkuda ning oma kogemusi edasi anda. „Mulle meeldib kasulik olla,“ ütleb ta. Oma uuest töökohast lavakunstikoolis räägib ta vaid ülivõrdes. „Mulle väga meeldib Eesti inimeste pealehakkami-

ne ja töödistsipliin, austus oma kolleegide vastu. Eriti minu uuel töökohal on see mõnusalt toetav ja seab ka minule kõrge standardi, et leida võimalusi, kuidas end pidevalt edasi arendada,“ märgib ta.

Estonia teatris tantsitava rolli ja tantsuõppejõu töö kõrvalt jääb Evel aega ka selleks, et õppida joogaõpetajaks. „Minu jaoks on väga tähtis, et saaksin endast kõik anda, ja et mul on erinevaid asju, millega tegeleda,“ ütleb Eve. „Ma olen väga õnnelik, et saan töö kõrvalt juurde õppida. Kui mul on paberid käes, saan ka tudengitele joogatarkust jagada.“

Eve tunnistab, et paljude asjadega tegelemine ja pidevalt liikumises olemine on talle igiomane. „Ma ei ole harjunud paigal seisma, mul peab olema kogu aeg käsil mõni uus idee või projekt. Mulle see väga sobib, ma olen igiliikur või dünamo,“

räägib ta naerdes. „Kui jään seisma, siis ei ole energia enam nii hea. Puhata ja täiesti aega maha tõmmata pole ma kunagi osanud. Paigalseimine tundub minu jaoks veidi hirmutav. Tuima passimist ma ei talu.“

Kuigi pidevas liikumises, kinnitab Eve, et Eestisse ei tulnud ta siiski tagasi ajutiselt, vaid päriks. „Oleme põnevil ja rõõmsad, et saame jälle vahelduseks kodumaal ennast proovile panna. Aga minu jaoks on siiski kaks kodumaad – Eestimaa ja Šotimaa. Oleme nii kaua olnud Šotimaaga seotud, et see on meile südame külge kasvanud. Olen sealse eluga kursis nii raadio kui ka sõprade kaudu. Olen küll füüsiliselt Eestis, aga need võimalused ja sidemed, mis mul Šotimaal vabakutselisena lavastades ja tantsides jäid, hoian elusana,“ ütleb Eve.

”Mulle väga meeldib Eesti inimeste pealehakkamine ja töödistsipliin, austus oma kolleegide vastu. Eriti minu uuel töökohal on see mõnusalt toetav ja seab ka minule kõrge standardi, et leida võimalusi, kuidas end pidevalt edasi arendada.

Šotimaalt tagasi Eestisse tulnud Eve Mutso-Oja kiidab oma uut töökohast lavakunstikoolis.